Albert Soler: ?Per mi, val la pena que hi hagi més morts a canvi de l?economia, perquè l?economia també significa vida?

Actualitat Girona | 11-04-2020 | 21:01

Albert Soler

Amb el seu sarcasme habitual, el periodista gironí Albert Soler explica com està vivint aquests dies de confinament, una etapa que se li està fent ?més passable? del que es pensava. Reconeix, entre altres coses, que no segueix les informacions sobre les mesures que indiquen els polítics per pal·liar els efectes de la crisi sanitària arran de la Covid-19, i també assenyala quin és el col·lectiu que es beneficia del fet que el conflicte polític entre Catalunya i Espanya hagi deixat d?ocupar portades: ?Els psiquiatres, que ara tenen molts més clients. Tota la gentada que veia en el procés la seva única manera de ser alguna cosa en la vida, ara es troben desnortats, veuen que la seva existència és buida, el procés no interessa ningú?.

Se li estar fent dur el confinament?

Albert Soler. La veritat és que al contrari, més passable del que esperava. Es fa dur només al matí, quan vaig a llegir al balcó de darrere, per allò que et toqui una mica el sol i adquirir vitamina D, i hi ha una veïna joveneta que cada dia para el sol en biquini a la terrassa de sota a casa. No hi ha manera de concentrar-me, fa una setmana que intento passar del primer capítol del llibre que estic llegint, però no avanço en la lectura. Per la resta, trobo a faltar només els tuguris infectes que solia freqüentar i que ara estan tancats, cosa incomprensible perquè estic segur que el virus moriria només de posar-hi els peus.

Molta gent diu que aquesta etapa canviarà persones, o fins i tot la societat des d?un punt de vista general.

A. S. A mi no em farà canviar gens i aprofito per advertir-ho des d'aquí als qui puguin pensar que em convertiré a la fe llacista. Faria falta molt més que una pandèmia perquè jo em cregués els farsants del procés. Ni amb la pesta negra, escolti. A mi la gent en general em seguirá semblant gilipolles, no crec que canviï la meva concepció de la humanitat. Ni crec que de cop em comencin a agradar els homes. M'agradarà veure com es comporta aquesta gent que diu que canviarà tant, potser es fan vegetarians o budistes, o comencen a llegir, jo què sé.

Li estan convencent les mesures dels polítics per tal de neutralitzar els efectes del coronavirus?

A. S. No els escolto, per això em fan tanta por. Repto a qui sigui que apagui el volum de la TV i vegi en Buch, la Budó i la de Salut, que ni recordo com es diu aquella inútil, i els observi una estona. N'hi ha per arrencar a córrer, fan cara d'estar sobrepassats per la situació. Val a dir que a aquesta colla els sobrepassa qualsevol situació, fins i tot enfrontar-se a una multiplicació de dues xifres. O sigui que, les mesures dels polítics no em poden convèncer de res perquè encara no sé quines són. De fet, no ho saben ni ells. L'única mesura que tenen clar, a Catalunya, és que millor morir-nos que ser ajudats per l'exèrcit espanyol.

Un dels grans efectes col·laterals serà, i ja ho és, l?econòmic. Estem preparats per aguantar una altra recessió?

A. S. Crec que no ho estem. Per això, encara que sigui lleig de dir, s'ha de triar: valen la pena unes miques menys de morts a canvi d'ofegar l'economia, o és millor unes miques més de morts i seguir treballant? Per mi, val la pena que hi hagi més morts a canvi de l'economia, perquè l'economia també significa vida, pels que vindran després. Si ens quedem sense recursos, morirà molta més gent de la que podem salvar ara. No oblidem que l'economia és la que ens permet sostenir el sistema sanitari.

Amb la crisi sanitària el conflicte polític entre els governs de Catalunya i Espanya ha deixat d?ocupar portades. A qui afavoreix, això?

A. S. Als psiquiatres, que ara tenen molts més clients. Tota la gentada que veia en el procés la seva única manera de ser alguna cosa en la vida, ara es troben desnortats, veuen que la seva existència és buida, el procés no interessa ningú. Estan anant tots al psiquiatre, online per descomptat. S'estan fent d'or, els psiquiatres. Avui dia, ser psiquiatre és quasi tan lucratiu a Catalunya com ser polític llacista. Això sí, estan lluny encara de viure tan bé com els exiliats llacistes, això ja és una altra lliga.

El procés encara dona exclusives, aquests dies?

A. S. El procés està mort des de fa temps, però com que els seus protagonistes encara ho neguen, continua donant temes. Exclusives no, però temes, tants com vulguis. De fet, necessitaria cinc columnes diàries per a comentar les burrades que arriben a sortir cada dia. ?Presidentorra? -així és com anomena Soler a Quim Torra en els seus articles- que confessa parlar amb líders religiosos, les mascaretes que ningú sap ni quantes seran ni quan les donaran, els geriàtrics guardant cadàvers als congeladors, el Vivales -Carles Puigdemont- intentant no perdre protagonisme, el victimisme català acusant Madrid de tot el que passa... Tot això és procés. Afortunadament pels que ens dediquem a comentar-lo, tenim uns polítics que són uns pallassos autèntics. L'únic problema és que es fa difícil ironitzar sobre declaracions o fets que en si mateixos ja són hilarants. En faria prou d'escriure textualment el que han dit, sense afegir cap comentari, i tindria la columna feta. Però llavors el meu director no em pagaria res, així que m'haig d'esforçar a treure-li punta a situacions que ja són còmiques en si mateixes, No és fàcil, no, crec que em mereixo un augment de sou.

Arriba un Sant Jordi atípic. Entenc que havia de ser una gran oportunitat per continuar promocionant el llibre.

A.S. Era el meu Sant Jordi! Havia d'estar a quatre parades de Barcelona i una de Girona. Amb una mica de sort, m'hauria tocat al costat la Rahola, que ho ignoro però segur que ha tret un llibre, el

mateix de sempre, d'alguna dona molt valenta que s'esforça per tirar endavant malgrat les dificultats de la vida. O d'en Lluís Llach, que continua pensant que escriu bé. O de qualsevol pres del procés, que no n'hi ha cap que no hagi escrit quatre ratlles perquè les comprin els seus familiars (suposo que demanarien un permís per sortir de la presó per Sant Jordi, igual que el demanen per Nadal, per Reis, pel coronavirus, per l'aniversari dels nens i per qualsevol cosa que els passa pel cap). M'hauria divertit com mai. Potser fins i tot hauria lligat. M'han dit que els escriptors lliguen per Sant Jordi. De fet, per això he escrit un llibre.

Com van, per cert, les vendes de ?Estàvem cansats de viure bé??

A.S. Abans del coronavirus, portàvem més de 5.000 llibres venuts, no sé com anem ara. No sé res del meu editor, potser ha caigut víctima de la malaltia. Més de 5.000, per ser el llibre d'un autor i d'un editor desconeguts, és una passada. Fins al punt que se'n van adonar des de Planeta i em van contractar per escriure un nou llibre. I en això estic. Tenia por de no tenir prou temps, entre la feina del diari i les obligacions noctàmbules, així que vaig crear un virus i el vaig escampar, a veure si això em proporcionava més temps lliure per dedicar-lo a l'escriptura. Ara penso que potser se me'n va anar la mà.

Autor: Redacció